

Xavier Sabata, Núria Rial & Vespres d'Arnadí

Simfònics al Palau

24a Temporada 2019|2020

DISSABTE, 14 MARÇ 2020 – 18.30 h

Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts

Núria Rial, Xavier Sabata & Vespres d'Arnadí

Núria Rial, soprano
Xavier Sabata, contratenor

VESPRES D'ARNADÍ

VIOLINS I

Lina Tur Bonet
Ricart Renart
Pavel Amílcar
Ángela Moro

VIOLINS II

Adriana Alcaide
Cecilia Clares
Josep Martínez Reinoso
Fèlix Ferrer

VIOLÈS

Núria Pujolràs
Elisabeth Gex

VIOLONCELS

Oriol Aymat
Urko Larrañaga

VIOLONE

Mario Lisarde

OBOÈS

Pere Saragossa
Ivan Alcazo

CLAVE I DIRECCIÓ

Dani Espasa

Durada aproximada: 110 minuts

"Il duello amoroso" de Georg Friedrich Händel

I PART

Francesco Geminiani (1687-1762)

Concerto Grosso núm. 12, en Re menor
(sobre la *Sonata op. 5 n. 12, "La Follia"*, d'Arcangelo Corelli)

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Amarilli vezzosa, HWV 82, "Il duello amoroso" (1708)

Sonata (Allegro - Menuetto)

Daliso: *Amarilli vezzosa*, recitatiu

Daliso: *Pietoso sguardo, vezzo bugiardo*, ària

Amarilli: *Dunque tanto s'avanza*, recitatiu

Amarilli: *Piacer che non si dona*, ària

Duet: *Sì, sì, crudel, ti acheta*, recitatiu

Amarilli: *Quel nocchiero che mira le sponde*, ària

Daliso: *Amarilli, Amarilli*, recitatiu

Daliso: *È vanità d'un cor*, ària

Duet: *Or su, giacché ostinato*, recitatiu

Daliso: *Sì, sì, lasciami, ingrata - Su, su, restati in pace*

II PART

Georg Friedrich Händel

Concerto Grosso en Do major, HWV 318, "Alexander's Feast"

Allegro-Largo-Allegro

"Vivi, Tiranno", de *Rodelinda*

"Piangerò la sorte mia", de *Giulio Cesare in Egitto*

"Ballo", d' *Agrippina*

Suite de danses d' *Agrippina*

Matelot-Menuet-Bourrée I & II

"Cara sposa", de *Rinaldo*

"Scherza in mar la Navicella", de *Lotario*

"Io t'abbraccio", duet de *Rodelinda*

>> Comparteix la teva experiència del concert a Twitter: [#SabataRialVespres_osv](#) a [@osvalles](#)

PROPERES CONCERTS

VESPRES BARROCS AL PALAU

MARIA BAYO
& VESPRES D'ARNADÍ

4 ABRIL 2020, 18:30 h | Petit Palau

Obres de Vivaldi, Haëndel,
Scarlatti i Pergolesi

María Bayo, soprano
Dani Espasa, director
Vespres d'Arnadí

COR DE CAMBRA DEL PALAU
& VESPRES D'ARNADÍ

9 MAIG 2020, 18:30 h | Sala de concerts

Mozart: *Vesperae solennes de confessore*
Obres de Terradellas, Julià, Duran,
Martí i Soler

Cor de Cambra
del Palau de la Música Catalana
Xavier Puig, director | Vespres d'Arnadí

Aquest concert ens mostra la circulació de la música i dels músics al començament del segle XVIII, prenent com a fil conductor Itàlia i la relació amb Anglaterra, sobretot a partir de Händel. El concert s'inicia amb una prova excel·lent de l'impacte de la música italiana a Anglaterra: el *Concerto Grosso núm. 12, en Re menor*, op. 15, de Geminiani (1729), que no és altra cosa que un arranament de la *Sonata per a violí núm. 12*, op. 5, de Corelli, la seva versió de les popularíssimes *Folies d'Espanya*, afegint una textura més densa a la melodia del violí, que queda intacta. Amb aquesta obra, Geminiani, afincat a Anglaterra des del 1714, va aprofitar l'èxit de l'opus 5 del seu mestre en aquest país.

D'altra banda, la cantata *Amarilli vezzosa*, "Il duello amoroso" (1708), és fruit del primer viatge que Händel feu a Itàlia. Després d'estrenar-se com a compositor d'òpera a Hamburg, Händel va considerar que, si volia reeixir com a compositor d'aquest gènere, havia de viatjar a Itàlia per impregnar-se del seu estil operístic. *Amarilli vezzosa* és una de les nombroses cantates d'aquest període italià, feta sota el mecenatge del marquès Ruspoli i interpretada en el context de les trobades de la selecta Acadèmia de l'Arcàdia. L'argument es basa en els intents infructuosos del pastor Daliso per seduir la pastora Amarilli, que el tracta amb un to fred i burleta.

És l'única cantata de Händel per a soprano i contralt. Malgrat l'acompanyament reduït (només alguns violins que es doblen en els passatges instrumentals i el baix continu), la manera com està feta l'acosta a una òpera en miniatura gràcies a la successió de recitatius i àries *da capo*, juntament amb la sonata inicial, que, amb el seu caire àgil i fugat, sembla que vol il·lustrar la persecució d'Amarilli per

Daliso. Entre les àries destaquen "Quel nocchiero che mira le sponde", en què Amarilli aconsella calma a Daliso amb una música agitada que recrea el mar tempestuós, i, sobretot, "E vanità d'un cor", una delicada ària amb aire de siciliana que mostra la desesperança de Daliso amb una línia melòdica plena de sospirs i silencis. La cantata acaba amb un duet amb aire de minuet que mostra una certa "reconciliació" entre els personatges, amb una música que uns quants anys més tard Händel va utilitzar a l'òpera *Porro* per expressar l'amor conjugal.

La selecció d'àries i duets és un testimoni excel·lent de la consolidació de Händel, un cop ja a Londres, com a compositor d'òperes italianes. La selecció s'inicia i s'acaba amb fragments de *Rodelinda*: la brillant ària "Vivi, tiranno", en què Bertarido admet que ha salvat el seu enemic, i el duet "Io t'abbraccio", un deliciós comiat entre Rodelinda i Bertarido. Altres àries d'aquesta selecció són la cèlebre "Piangerò la sorte mia" de *Giulio Cesare in Egitto*, en què Cleòpatra mostra, alternadament, el dolor i la ira que sent per la seva mala sort; "Cara sposa", de *Rinaldo*, un dolorós lament del protagonista per l'amor perdut, i "Scherza in mar la navicella", una ària brillant i colorística de *Lotario*, en la qual Adelaida, amb profusió d'agilitats, vol confrontar la fermesa del seu ànim amb el mar canviant.

A Londres, Händel també va provar de reeixir en la composició d'altres gèneres musicals, com ara el *Concerto Grosso en Do major*, HWV 318, "Alexander's Feast", una obra creada per a la festivitat de Santa Cecília del 1736 com a intermedial instrumental de la cantata principal. En aquesta obra, Händel aconsegueix un equilibri perfecte entre racionalitat i naturalitat, i virtuosisme i contenció, com també s'observa en la música vocal.

Aurèlia Pessarrodona

Doctora en Musicologia i cantant

Mozart a Praga

Dissabte
28 MAR
18.30H

Mozart:

Obertura de *Don Giovanni*
Simfonia concertant, en Mi bemoll M
Simfonia núm. 38, en Re major, "Praga"

Tobias Lea, viola

Birgit Kolar, directora i violí

Orquestra Simfònica del Vallès

Stabat Mater de Rossini i Verdi

Dissabte
18 ABR
18.30H

Verdi: *Stabat Mater*

Rossini: *Stabat Mater* (selecció)

Núria Vilà, soprano

Marta Valero, mezzosoprano

David Alegret, tenor

Toni Marsol, baix

Cor Lieder Càmera

Cor Ciutat de Tarragona

Coral Nova Ègara | Orfeó Manresa

Xavier Puig, director

Orquestra Simfònica del Vallès

Haydn, un viatge simfònic

Dissabte
16 MAIG
18.30H

Gulda: *Concert per a violoncel
i instruments de vent*

Haydn:

Simfonia núm. 83, "Gallina" (1er mov.)

Simfonia núm. 94, "Sorpreses" (2n mov.)

Simfonia núm. 47, "Palíndrom" (3r mov.)

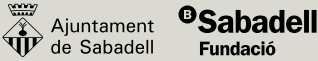
Simfonia núm. 45, "dels Adéus" (4t mov.)

Arnau Tomàs, violoncel

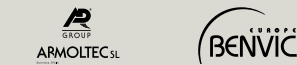
Víctor Pablo Pérez, director

Orquestra Simfònica del Vallès

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Col·laboradors de l'OSV

Media partners

L'OSV forma part de

Al cicle Simfònics al Palau col·labora:

Amb el suport de:

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Núria Rial, soprano

Sovint ressenyada per la seva puresa vocal, la naturalitat i emotivitat del seu cant i l'elegància del fraseig, Núria Rial és una de les veus paradigmàtiques del repertori barroc i clàssic. Amb una activitat centrada en els concerts i els enregistraments (ha publicat més de trenta àlbums i és artista exclusiva de Sony), els seus interessos també inclouen la música actual, la fusió amb el jazz o el flamenc, el lied i l'òpera, i ha actuat als teatres de la Monnaie, Berlín, Champs-Élysées, Gènova o Madrid. Formada a Basilea amb Kurt Widmar, actua habitualment als festivals de Salzburg, Lucerna i Leipzig, amb directors com Antonini, Currentzis, Fischer, Hengelbrock, Jacobs, Minkowski o Pinnock, i és sol·licitada pels millors grups, com Balthassar Neumann, Café Zimmermann, Il Giardino Armonico, Il Pomo d'Oro, Les Musiciens du Louvre, Orchestra of the Eighteenth Century o The English Concert. La seva àmplia discografia ha estat premiada amb guardons com l'Orphée d'Or, així com amb diversos premis als Opus Klassik Awards en diferents categories, com la d'artista femenina de l'any el 2009 o el premi al millor disc d'òpera.

Xavier Sabata, contratenor

El contratenor català Xavier Sabata es va formar com a actor a l'Institut del Teatre de Barcelona abans d'estudiar cant a l'Escola Superior de Música Catalunya i a la Musikhochschule de Karlsruhe, on els seus professors van ser Hartmut Höll i Mitsuko Shirai. El 2019 va ser nominat com a millor artista masculí en els premis internacionals de l'òpera. El seu repertori abasta des de l'òpera barroca fins a les obres contemporànies. Entre els papers recents que ha interpretat hi ha Bertarido, a l'òpera *Rodelinda* de Händel, amb Claus Guth de Stefano Montanari a l'Opéra de Lyon, i també al Teatro Municipal de Santiago, Xile. Ha aparegut amb conjunts com Les Arts Florissants, l'Orquestra Barroca de Venècia, Il Pomo D'Oro, l'Orquestra Barroca Sevilla i La Folia Barockorchester, i col·labora regularment amb directors com Fabio Biondi, René Jacobs, Jordi Savall, Alan Curtis, Gabriel Garrido, Fabio Bonizzoni, Diego Fasolis, Andrea Marcon, Xavier Diaz Latorre, Ivor Bolton, George Petrou, Riccardo Minasi, Harry Bicket i Christopher Molds. Va ser guardonat amb el premi Ópera Actual el 2013 i amb el premi Tendències del Món el 2014. A més de les actuacions en l'òpera, té una passió pel lied. Recentment ha interpretat *Winterreise*, de Schubert, a Barcelona i Girona, un cicle que ha enregistrat fa poc i que sortirà a la llum aquesta temporada.

Dani Espasa, director

Nascut a la Canonja (Tarragonès), ha treballat com a compositor, pianista i director musical d'espectacles de dansa, cinema, televisió i, sobretot, de teatre, col·laborant amb directors com Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé i Sergi Belbel. A més de ser el productor i el compositor de diversos discs de Lídia Pujol, també és director musical, pianista i acordionista de la cantant Maria del Mar Bonet i col·laborador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Després de completar els estudis de clave i baix continu amb Béatrice Martin a l'Escola Superior de Música de Catalunya, cursos amb Pierre Hantaï i Olivier Beaumont, i estudis de música de cambra amb J. Savall, P. Memelsdorff, J.-P. Canihac i M. Kraemer, inicia una intensa activitat en grups de música barroca, renaixentista i medieval, amb els quals ha actuat en prestigiosos festivals de música i sales de concerts d'Europa, Amèrica i Àsia. Des del 2005 és director de l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí. Actualment és professor d'improvisació i de música de cambra a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Vespres d'Arnadí

Orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià. El conjunt ha actuat en importants sales i festivals d'Europa, com els de Peralada, Barcelona, Halle, Praga, Ostrava, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostel·la, Lugo i Madrid, entre d'altres. Ha enregistrat tres discs amb el segell Musièpoca: *Pièces de Symphonie* de Charles Desmazures, *Missa en Re Major* de Josep Mir i Llussà i *Anna Maria Strada* de Händel. A finals del 2018 es va presentar el quart disc, amb el segell Aparté, titulat *L'Alessandro amante*, protagonitzat pel contratenor Xavier Sabata. Rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull.